

Spotlicht

de liefde ontluikt
in de koperen tuin
overleeft de grim van de winter
gewekt door de merels in mei
tot bloei in de hoei van de zomerzon

zonnewendes
rijgen jaren aaneen
ze tellen ze niet
getallen zijn vals
alles blijft als toen het begon

allengs is de droom
tot mythe gedoemd
immuun voor kwetsuren
ongevoelig voor pijn
uit vrees voor de stilte alom

wurmen graven
de aarde rul
de mol boort zich voort
en baart met opwaartse hoop
een bloemkool in het gazon

de tuin oogt geschonden
het koper kleurt groen
de tuinman vervloekt
de hoop die zich koestert
in de enige straal van de zon

©Karel de Roy
December 2022